

Рѣкълъ бы чловѣкъ, че естество-то въ тоя кроткъ сѣнь като да дотѣкмява и нагажда орѣдїята на дѣте-то, та така го готви за новъ самостояенъ животъ. За това тоя сладкъ сѣнь никакъ не бива да му ся развали и прѣкъсене, зачтото до него стои вирѣние-то на дѣте-то. Колкото расте и старѣе дѣте-то, толкова помалко го хваща сѣнь. Веичко това врѣви наспротивъ колкото повече му ся растварятъ и развивать мозъкъ-тъ и цѣло-то тѣло; колкото побѣсврѣшено му бѣде това развитие, толкова повече утрае дѣте-то на безпрѣстайно работение. Имай си го за правило, никога да не силишь дѣте-то да спи. Не ще ли да спи, не помогне ли кротко люлѣние, ты го остави доклѣ самъ сѣнь-тъ му надвїе, ако и да не е добрѣ, кога не може да спи; причина-та на това ще е нѣкаква болестъ. Ничто толкова не врѣди, колкото да ся дава на дѣте-то нѣчто за сѣнь. Нѣкои кѣрмилници скрїшомъ даватъ на дѣтца-та за сѣнь млѣко варено съ макъ, или хапове намѣсены съ оѣонъ; нѣ то има много лоши послѣдицы. Еднаждѣ една майка еднаъ вечеръ дала на половингодишно-то си бозайниче млѣко, варено съ макъ; дѣте-то наскоро заснало, на родители-ти было драго, че отъ това млѣко дѣте-то имъ сладко спало; и двама-та досега не были прѣминѣли такѣвъ мирнаъ ноцъ. Нѣ горко! на зарань-тъ колко ся исполашихъ като намѣрихъ дѣте-то цѣло вдрѣвено, рѣчицы-ты и крачка-та му студены, очи-ты му на половинѣ оттворены! То едва ся усѣщало. Брѣзо повыкахъ лѣкаръ, и той едва съ тяжкы мѣкы и трудове сполучи да свѣсти и съживи горко-то дѣтенце.

Трѣбува еще да чювашъ дѣте-то, кога спи,